

Boljša kakovost — večji izvoz

V Iskre — industriji baterij Zmaj so 26. marca slovesno proslavili 62-letnico delovanja. Vsako leto na ta dan na seji delavskega sveta podelijo priznanja jubilarantom za 10, 20 in 30-letno zvestobo kolektivu ter posebna priznanja zaslužnim delavcem. Letos je bilo še posebej slovesno, saj so sedmim delavcem izročili državna odlikovanja. Marijan Mayer je prejel red zaslug za narod s srebrno zvezdo, Rudi Frančelj red dela s srebrno zvezdo, Meda Rom, Jože Hren, Milan Štih in Lado Telban red dela s srebrnim vencom ter Oto Grošelj medaljo dela.

Leto 1984 je bilo gospodarsko eno najtežjih v zgodovini Zmaja. Vrstile so se številne spremembe pogojev poslovanja, ki so močno vplivale na poslovni

rezultat in tudi povzročile izgubo tekom leta. Z velikimi naporji in izrabo notranjih rezerv ter odrekanjem so uspeli izgubo odpraviti in ustvariti 11,7 milijona dinarjev akumulacije.

Na domačem trgu so lani prodali za skoraj 7% več izdelkov kot leto poprej, manj zadovoljni pa so z izvozom, ki je bil manjši. Celotni prihodek je bil za 55% večji, zaradi visoke rasti materialnih stroškov pa je doseženi dohodek za 35% večji kot leto poprej.

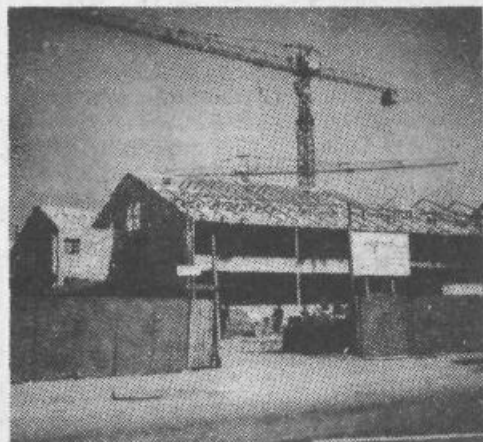
V letošnjem letu si bodo prizadevali za večji izvoz, izboljšanje kakovosti izdelkov te razširitev proizvodnega programa, ki bo zagotovil dolgoročno stabilnost poslovanja.

KS Bratov Babnik

Šola raste po načrtih

Zelena luč za prepotrebno osnovno šolo v krajevni skupnosti Bratov Babnik je končno posvetila oktobra meseca lani, ko so tudi pričeli z gradnjo. Sredstva so iz samoprispjevka III, objekt naj bi končali in izročili svojemu namenu decembra letos.

Na približno 4334 kvadratnih metrih površine bo tako zrasel še en prepotreben objekt, ki pa bo tudi zadnji iz III. samoprispjevka. Od pričetka gradnje do danes je preteklo komaj pol leta, nova šola pa dobiva že pravo podobo. Delavci celjskega Ingrada so tokrat pokazali, kaj zmorejo, pred pričetkom gradnje

temeljev so namreč naleteli na nepredvidene težave, saj je bilo treba teren najprej sanirati in šele potem pričeti s pravo gradnjo. Vse to je spremljalo še slabo vreme, da janurske zmrzali sploh ne omenjamo.

Kljub vsem težavam dela potekajo po načrtih in po tistem upamo, z gradbeniki vred, da bo objekt končan pred rokom. O tem priča vsakdanji vrvež na gradbišču, kjer delajo od ranega jutra do poznega večera, gradbišče pa ni samevalo tudi ob sobotah, nedeljah in celo ob praznikih. Vrednost objekta je 251.335.680 din, sredstva za začetek dela osnovne šole v ustanavljanju pa je zagotovila občinska izobraževalna skupnost Ljubljana-Siška v višini 6,5 milijona din.

Pod streho bo tako 18 učilnic (6 učilnic na srednji in 12 učilnic na predmetni stopnji), pouk pa naj bi bil enolopolizmenski. Učencem bodo na voljo tudi spremljajoči objekti, kot so: telovadnica, kabineti in kuhinja za približno 600 kosil.

Dokončana osnovna šola bo v drugem šolskem polletju 1985-86 štela okoli 637 učencev. Iz osnovne šole Milana Mravljeta naj bi se prešolalo v novo šolo 380 učencev, iz osnovne šole Veljko Vlahovič 120 in iz osnovne šole Valentin Vodnik 137 učencev. To pa bo velika razbremenitev za vse tri šole, ki so doslej delovale na robu zmogljivosti zaradi prenatrpanosti.

Poimenovanje šole po pisatelju Mišku Kranjcu je predlagala krajevna konferenca SZDL KS Bratov Babnik. S predlogom je soglašalo predsedstvo OK SZDL Ljubljana-Siška in tudi sprejelo sklep o poimenovanju.

Jože Čurin

NAŠI KLICAJI!!!

Vreča brez dna

Negativne tečajne razlike oziroma njihovo pokrivanje že precej časa kot Damoklejev meč visijo nad našim gospodarstvom, kajti gre za ogromne številke: zdaj naj bi negativne tečajne razlike znašale že okrog 2500 milijard novih dinarjev. Seveda pa to ni dokončen znesek, kajti z vsakim padcem vrednosti dinarja se njihov obseg poveča in ni težko izračunati, kaj pomeni že samo enoodstotno razvrednotenje naše nacionalne valute.

Odgovor na vprašanje, kdo bo pokrill ta ogromni znesek, je zelo enostaven: mi vsi, zato pa je toliko bolj zamotano, na kakšen način, kajti to seveda tudi pomeni razdelitev bremena na gospodarstvo, gospodarstvo in prebivalstvo. Prav zato so polemike ob osnutku zakona o kritju negativnih tečajnih razlik še toliko bolj razvnete, predlagatelj zvezni izvršni svet pa bo sila težko našel najbolj pravično rešitev, ki bo najbolj prizadela tiste, ki so se okoristili na račun poceni dobljenih deviz.

Odgovor na vprašanje, kdo bo pokrill ta ogromni znesek, je zelo enostaven: mi vsi, zato pa je toliko bolj zamotano, na kakšen način, kajti to seveda tudi pomeni razdelitev bremena na gospodarstvo, gospodarstvo in prebivalstvo. Prav zato so polemike ob osnutku zakona o kritju negativnih tečajnih razlik še toliko bolj razvnete, predlagatelj zvezni izvršni svet pa bo sila težko našel najbolj pravično rešitev, ki bo najbolj prizadela tiste, ki so se okoristili na račun poceni dobljenih deviz.

Seveda bi bilo najbolj enostavno, ko bi lahko ugotovili vse tiste, ki so imeli korist od naglega najemanja deviznih posojil in jim potem tudi naložili breme kritja negativnih tečajnih razlik, vendar pa to ni mogoče. Devize so bile namreč tolikokrat preprodane, prav tako blago ali storitve, ki so bile z njimi kupljene, da je za večino deviznih dolgov sila težko ali kar nemogoče ugotoviti končnega koristnika. To pa seveda pomeni, da bomo morali breme vračanja prevzeti na svoja ramena vsi in je zdaj predvsem vprašanje, kdo in v kolikšnem obsegu? Če bi najeta devizna posojila koristno uporabili in bi bile z njimi financirane naložbe tudi ekonomsko upravičene in koristne, s tem ne bi bilo tolikšnih težav. Ker pa se to v prenekaterem primeru ni zgodilo, je jasno, da bodo spet največ plačali tisti, ki dobro gospodarijo.

Osnutek zakona o pokrivanju negativnih tečajnih razlik predvideva, da bomo denar za kritje zagotovili s prispevki republik in pokrajin, iz zveznega proračuna, z delom carin in drugih uvoznih davščin, z delom takse na vsa plačila v tujino, s posebnimi takсами na uvoženo blago, z delom obresti na kredite iz primarne emisije, z delom davka od skupnega dohodka temeljnih bank, s pozitivnimi tečajnimi razlikami iz deviznih rezerv Narodne banke Jugoslavije in pa del s primarno emisijo.

Namen zakonodajalca je torej jase: nekaj denarja naj bi zagotovili iz primarne emisije, kar prav gotovo ne bo ugodno vplivalo na inflacijo, del s prispevki republik in pokrajin, ki bodo seveda morale zaradi tega uvesti nove davke, kar tudi ne bo ugodno vplivalo na inflacijo, razen takse na uvoz in plačila v tujino pa bodo najbolj prizadeli ne samo uvoznike, temveč tudi izvoznike, ki morajo često uvažati, da bi lahko zagotovili izvoz.

Jasno je nekaj: negativne tečajne razlike bo treba pokriti, a kako in kdo jih bo pokrill, bo nedvomno še precej časa ena najbolj vročih tem našega vsakdana.

tv-15 naš
TOVARIS

tribuna